

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picloarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune“. Rom. 10, 15.

Anul V.

București.

No. 4.

Predicatorul la amvon.

Sfaturi practice.

(Continuare).

Calea cea dreaptă. Mulți vorbitori pierd timpul cu introduceri lungi și cu scuze diferite. Unii întrebunțează aproape o jumătate de oră cu acestea și când ajung să dezvolt subiectul, căutând să înlipărească în mintea ascultătorilor punctele adevărului, publicul este deja obosit și nu mai poate prinde importanța lucrului în sine.

În loc ca el să se scuze, că vrea să vorbească oamenilor, predicatorul trebuie să vestească o solie dela Dumnezeu și trebuie să pună sus de tot punctele esențiale ale adevărului, așa cum sunt stâlpii telegrafului, ca nu cumva ascultătorii să le treacă cu vederea.

Adesea se pierde vremea cu explicarea amănunțită a unor puncte, cari în adevăr, sunt de mică însemnătate și cari nici nu au dovezi esențiale spre a fi luate ca certitudini. Dar, punctul principal trebuie să fie așa puternic și așa de clar accentual, cum numai vorbirea și dovezile o poate face.

A te mărgini la un singur punct, apăsând mereu pe el. Unii predicatori cad în obiceiul de a prezenta mereu o idee ca punct central. Până la un anumit punct, natural că e bine, ca ideile să fie centralizate într'un punct anumit, dar adesea

celelalte puncte sunt neglijate. Astfel de predicatori devin prin acest sistem plictisitori, și ascultătorii se obosesc ușor; scrierile lor chiar sunt lipsite de studiul liber și ușor înțeles, iar când vorbesc, toată atențiunea lor este îndreptată spre un obiect pe care ei îl urmăresc fără întrerupere, adâncindu-se tot mai mult în observațiunea lui. Lor li se pare, că pe cât se coboară mai adânc în observațiunea unui obiect, cu atât primesc mai multă lumină și mai multă cunoștință, uitând că sunt numai puțini aceia, cari îi pot urmări în prelegerea lor adâncă.

Adesea, asemenea obișnuințe aduc primejdida, ca sămânța adevărului să fie așa adânc semănată, încât gîngășul fuscel al seminței să nu poată străbate adâncimea spre a ajunge la suprafață. Chiar adevărurile clare, esențiale și ușor de înțeles, pot fi ascunse prin cuvintele în așa fel, încât să pară turburi și neclare.

Simplitatea. Argumentațiunile sunt foarte bune și la locul lor, dar mult mai mult se poate câștiga printr'o simplă explicațiune a Cuvântului lui Dumnezeu. Hristos expunea învățătura Sa oșă de simplu, încât și cei mai neștiutori îl puteau înțelege și pricepe foarte ușor. În

vorbirea Sa, El nu se folosiă de cuvinte lungi și grele, ci El folosiă o vorbire simplă, care eră potrivită cu priceperea oamenilor din popor. El nu mergeă mai departe, în acele puncte pe cari doriă să le explice, decât până acolo unde îl puteau urmări ascultătorii Săi.

Predicatorii trebuie să expună adevărul într'un chip simplu și clar. Intre ascultătorii lor sunt mulți oameni, cărora trebuie să li se lămuirească mult mai mult diferiții pași al convertirii adevărate; cei mai mulți sunt mai neștiutori în aceste lucruri decât se crede chiar. Intre cărturari, între marii oratori, între erudiții bărbați de stat, precum și între aceia cărora li se încredințează posturi înalte, sunt multe suflete, cari întrebuițează toată puterea lor pentru alte chestiuni, neglijând astfel lucrurile de cea mai mare valoare. Dacă se întâmplă, ca astfel de oameni să viziteze adunarea, atunci predicatorul se silește din toate puterile să țină o bogată predică spirituală, dar el neglijează marele fapt de a descoperi pe Hristos Isus. El nu arată, că păcatul este călcarea legii și nu clarifică marele plan al mântuirii. Inimile ascultătorilor lor ar fi fost mișcate, dacă el s'ar fi îndreptat către Mântuitorul, care muri, ca ei să aibă parte de mântuire.

Redeșteptare. Dacă Dumnezeu lucrează prin instrumente omenești și suflete sunt mișcate de puterea cea de sus, atunci și servii diavolului sunt gata să strige: „Fanatism!” și îndeamnă pe oameni să nu cadă în extreme. Fie ca toți să umble cu luare aminte spre a nu se ridică cu un așa strigăt, căci și dacă există monede false, acestea tot nu pot micșora valoarea celor veritabile și adevărate. Și fiindcă sunt, sau există multe redeșteptări false,

nu urmează ca toate redeșteptările trebuie să fie privite cu dispreț și cu bănuială. Fie ca noi să nu fim disprețuitori ca fariseii, cari în prezumțiunea lor și în înălțarea lor au zis: „Acesta primește la Sine pe păcătoși”. (Luca 15, 2.)

În viața lui Isus noi găsim multe, cari ne învață să nu privim cu batjocură lucrarea Lui de câștigare de suflete. Descoperirea harului refăcător a lui Dumnezeu față de oamenii păcătoși, a făcut ca însăși îngerii să triumfeze de bucurie, în timp ce oamenii în necredința lor, adesea au numit această lucrare fanatism.

Serviciul divin din Sabat. Predicatorul, care este rânduit să officieze serviciul divin din Sabat, trebuie să cugete îndelung, cum ar putea el servi pe ascultători cu Adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. El nu trebuie să țină tot mereu predici lungi, încât nimeni să nu aibă ocaziunea de a se mărturisi lui Isus, ci predica trebuie să fie adesea scurtă, pentruca astfel ascultătorii să aibă ocaziunea de a aduce mulțumirile lor către Dumnezeu. Sacrificiile de mulțumire preamăresc numele lui Dumnezeu. În toate adunările sfinților stau îngeri sfinți, cari ascultă lauda adusă lui Dumnezeu, fie în mărturie, fie în cântare sau rugăciune.

Ora de rugăciune și cea de experiențe trebuie să procure un deosebit ajutor și o deosebită încurajare. Toți trebuie să socotească ca o favoare, ca un privilegiu, faptul, că pot lua parte la așa ore. Mărturisirile trebuie să fie scurte și bogate în ajutor pentru alții. Nimic nu presează Spiritul mai mult decât o rugăciune rostită 20—30 minute.

E. G. White.

„Diener des Evangeliums”, p. 149—152.

CURSUL DE CĂTIRE DIN „MĂRTURII PENTRU COMUNITATE“.

(Continuare).

Mărturiile nu înlocuiesc Biblia.

72. Au fost date Mărturiile în locul Bibliei? Prin ce Mărturie dovedește Serva Domnului, că Mărturiile nu înlocuiesc Biblia?

73. Ce căutau unii frați să facă chiar depe vremea aceea (1876)?

74. Ce se produce când facem ca Mărturiile să apară ca fiind un adaos la Cuvântul lui Dumnezeu?

76. Cu ce scop se servește Dumnezeu de Mărturii?

76. Ce fac cu toate acestea unii cari spun că studiază Scriptura?

77. Pentru ce dă Dumnezeu Mărturii clare și hotărâte?

78. În ce este bogat Cuvântul lui Dumnezeu?

79. Pentru care lucru deci sunt calculate mai ales Mărturiile.

80. Ce scenă impresionantă a văzut Serva Domnului într'un vis la 1871?

81. Ce a văzut mai departe Serva Domnului și ce a făcut ea?

82. Ce spuse că trebuie să facă fiecare?

83. Ce au neglijat credincioșii, și ce au cerut ei ca să facă Dumnezeu.

84. Ce spune că trebuie să facă fiecare?

85. Ce va face Dumnezeu, dacă oamenii vor împlini lucrarea pe care El le-a încredințat-o?

86. Poate să dea Dumnezeu încă lumină acelor cari neglijează sfaturile, mustrările și avertismentele?

87. Se poate glumi cu Dumnezeu?

87. Ce a spus serva Domnului că sunt prevăzute în Biblie?

89. Ce a dat Dumnezeu în Biblie și ce au neglijat credincioșii să facă cu ea?

90. Dacă am cerceta Biblia cu dorința să ajungem la idealul biblic, de care lucru nu mai avem nevoie?

91. De ce a căutat Dumnezeu să se vorbească prin mărturii directe și simple?

92. Pentru ce lucru se roagă Dumnezeu cu stăruință?

93. Ce dorește Domnul să facă cu noi prin Mărturii?

94. Mărturiile scrise sunt date ca să se aducă lumină nouă?

95. Unde au fost specificate clar datoritiile omului față de Dumnezeu și față de semenii săi, și câți sunt cari ascultă de lumina data?

96. Aduc Mărturiile adevăr de adaos?

97. Ce a întunecat simțul nostru spiritual? Ce a pierdut în acest caz adevărul?

98. Pentru ce nu sunt înțelese chiar punctele mai de seamă ale credinței?

99. Ce fac Mărturiile cu cuvântul lui Dumnezeu și cu care scop?

100. Ce este autorizată Serva Domnului să spună acelor cari strigă să li se dea mai multă lumină?

101. Ce au făcut unii credincioși cu lumina dată?

102. Cum au primit unele persoane Mărturiile date?

103. Care ar fi fost rezultatul, dacă ar fi luat seama la lumina primită?

104. De ce lucru n'ar fi fost nevoie pentru vechiul Izrael, dacă el ar fi ascultat din iubire de poruncile lui Dumnezeu?

105. De ce lucru n'ar mai fi fost nevoie pentru poporul lui Dumnezeu de astăzi, dacă ar fi ascultat de poruncile lui Dumnezeu, așa cum sunt scrise în Cuvântul lui Dumnezeu?

(Va urma).

PRIMUL DIACON.

Primul diacon este conducătorul lucrării de diaconie. Pentru aceasta el are o listă de toți membrii comunității, cu adresele lor. El trebuie să cunoască pe toți membri. El va împărți ajutorilor săi un număr oarecare de membri pe cari să-i ajute, și în adunările respective le va cere raport de lucrarea făcută. Ca prim diacon el va face rugăciuni cu ajutorii săi și se vor sfătui împreună cum să servească mai bine la vindecarea sufletelor suferinde. Tot el trebuie să împartă și sfaturi despre felul cum trebuie făcută lucrarea de diaconie, ca nu cumva să fie primejdii mântuirea unui suflet. El trebuie să vegheze ca fiecare diacon să fie demn de slujba încredințată lui căci, dacă dorim ca îngrijirea dată de diaconi să fie încoronată cu succes, atunci, fiecare membru trebuie să aibă încredere în diaconul lui și să se bucure de vizita lui, fără ca să-i fie frică sauteamă.

Una din cele mai de seamă preocupări ale diaconului trebuie să fie: Cum putem opri căderea, și primejdiile din comunitate? El trebuie să se sfătuească împreună cu diaconii ajutori, să caute motivele cari aduc nenorociri și neînțelegeri și să stabilească unde trebuie pus mâna, ca aceste lucruri să fie, dacă nu cu totul înlăturate, cel puțin să se micșoreze numărul lor. Chiar dacă un suflet a fost pregătit de predicator și se așteaptă ca el să fie lămurit asupra tuturor punctelor adevărului, totuș acest suflet tânăr trebuie să fie supravegheat cu seriozitate. Orele de lecturi biblice sunt numai baza sau temelie pe care

urmează să se clădească viața în Hristos. După ce membrul cel nou a fost primit, trebuie să se lucreze mult pentru creșterea vieții creștine. Imediat ce s'a primit un membru, fie prin bolez, fie prin scrisoare de recomandajie, primul diacon trebuie să-l încredințeze unui diacon ajutor, ca astfel să se facă adevărata legătură între noul venit și comunitate. În comunitățile mari se face adesea greșeala, că membrii cei noi nu prea sunt ținuți în seamă cum ar trebui. Căldura cea cu adevărat frățească a adus și aduce mult bine. Dacă există o astfel de iubire, atunci vorbirile și șoptirile sunt înlăturate. Inșă, sunt în comunitate și unii membri, cari cred că toată lucrarea e să povestească nouilor veniți retele, cari s'au petrecut în Comunitate în loc să îi îndrepte către Hristos. Cu astfel de membri, primul diacon trebuie să stea de vorbă cu seriozitate, căci cele mai multe căderi vin de acolo, că oamenii vin și caută mântuirea, dar deodată sunt descurajați în așteptările lor și iată că naufragiul îi așteaptă. Nu este aceasta o luptă sufletească, care intră în inima nouilor membri la începutul vieții lor în comunitate? Fiecare membru vechiu al comunității este privit ca un model, ca un exemplu, și cum este membrul cel vechiu, așa se croește și cel tânăr. Adesea sunt și excepții, căci se poate chiar ca un membru tânăr, să fie un model pentru cel bătrân.

Primul diacon are datoria să supravegheze cu ochii deschiși toate întâmplările din comunitate și să sprijine și să îngrijească turma.

Douăsprezece mijloace, de a întreține vieța în comunități și adunări.

1 Tim. 3, 14—16; 1 Petr. 2, 1—10.

1. Vino totdeauna punctual. Apoc. 22, 17; Rom. 8, 14; Ebr. 10, 25; 1 Cor. 14, 33.

2. Nu te lăsă oprit prin nimic (timp ploios, etc.) de a merge la adunare. Luc. 2, 41—49; 22, 14; 4, 16; Fapt. 17, 2; 21, 10—14.

3. În cazuri de boală încunoștințează comunitatea, pe diacon, presbiter, sau lucrător. Iacob 5, 14, 15.

4. Ocupă locurile din față și de pe lături, iar în Școala de Sabat, locul tău. 4 Moisi 2, 1—34; 9, 15—23; 10, 1—8.

5. Purtarea ta în Casa lui Dumnezeu să corespundă credinței tale, și faptului că Dumnezeu cel Sfânt este de față. Cercetează-le, când vii înaintea lui Dumnezeu, dacă ești vrednic de aceasta. Alăta timp cât harul mai durează, folosește cu bogăție privilegiul de a face vestimentele tale strălucitor de curate, spălându-le în sângele mielului. Ps. 139; 1 Moisi 3, 2—5; Isa. 6, 1—7; Apoc. 4, 8—11; Ioan 1, 7—9; Ebr. 4, 9—18; Apoc. 7, 13, 14.

6. Adu totdeauna la adunare prieteni și cunoscuți, dar adu-ți aminte că o purtare plină de tact e totdeauna atrăgătoare pentru suflete. Apoc. 22, 17; Isa. 54, 2, 3; Luc. 14, 15—23; Mat. 10, 16.

7. Caută să simți la orice adunare interes pentru toți cei de față, pentru cei tineri și pentru cei slabi în credință; cu ocazia săvârșirii

Sfintei Cini amintește-ți înaintea Domnului de frații și surorile de pretutindeni. În adunările publice fii prevăzător și servabil. Ioan 21, 15—17; 1 Petr. 5, 1—5; Ebr. 10, 24.

8. În timp ce se cântă, lasă ca toată inima ta să fie adunată în acel cântec, și intonează-l cu sentiment. Prin imnuri se aduce laudă Domnului, dar nu printr'un cântec tare pornit din buze: Ps. 28, 6—9; 33, 2—4; Col. 3, 16; Ef. 5, 19—21.

9. Ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, ca și Maria, în meditare și rugăciune tăcută. Luc. 10, 39; Hab. 2, 20; Ps. 87, 3; Iac. 1, 19, 22—25.

10. La încheierea serviciului divin nu lăsă ca binecuvântarea să-ți fie răpită prin lungi și zadarnice vorbării. Luc. 2, 19, 49—51; Mat. 13, 18—23; Fil. 4, 7.

11. Nu neglija rugăciunea și meditarea în familie, fă ca aceste ocazii să fie vii și atrăgătoare cercelând Biblia în mod plănuit și cu rugăciune. Daniel cădea zilnic pe genuchile sale de trei ori, rugându-se lui Dumnezeu, laudându-L și mulțumindu-l. Dan. 6, 11; 5, 39; 2 Tim. 3, 14—17; Col. 4, 2—6; Ef. 4, 26; 6, 10—18; Mat. 26, 41.

12. Răscumpără-ți timpul cefind Biblia, revistele și cărțile Comunității, cari ne apropie mai mult de Dumnezeu și ne întemeiază mai mult în adevărul prezent. Ef. 5, 16; Osea 4, 6; 2 Petr. 3, 11—18; Isa. 34, 16; Ios. 1, 7—9; Ioan 7, 38; Marc. 13, 37.

Lucrarea Școalei de Sabat în Europa.

Lucrarea Școalei de Sabat în Europa e una din problemele cele mai interesante din lucrarea universală a Adventiștilor de ziua șaptea. Nu e o sarcină ușoară pentru casele noastre de editură ca să prevadă câmpul cu lecțiuni pentru Școala de Sabat în atâtea limbi în câte lucrăm. Tipărim lecțiunile în 16 limbi, și importăm tipărite gata în alte șase. Lecțiunile sunt lucrate la mașina de scris în alte șase limbi. Una dintre aceste ultime șase este cea rusă, care este scrisă la mașină pentru a fi folosită în Rusia; pentru rușii ce locuiesc în afară de Rusia primim lecțiunile tipărite la Brookfield. A fost interesant pentru mine să văd un exemplar din aceste lecțiuni trase la mașina de scris cari sunt folosite în Rusia. Frații noștri au folosit o lecțiune veche germană din 1908, pe care au tradus-o în rusește și astfel scriind-o la mașină, o folosesc în câmpul lor pe cât posibil.

În acest fel avem lecțiuni pentru copii în 27 limbi. Pe cât sunt informat, nimic nu s'a făcut pentru a tipări lecțiunile în celelalte 35—40 limbi în cari lucrăm în Diviziunea noastră. Pentru copii avem lecțiuni numai în 14 limbi. Iată cât mai rămâne de făcut pentru copii!

La sfârșitul trimestrului al treilea din 1924, numărul membrilor în Șc. de Sabat se ridică în Diviziunea noastră la 78.098, deci cu 4513 mai mult decât numărul membrilor Comunității, care a fost la încheierea aceluiaș trimestru, 74.585.

Să stăruim ca toți membrii Comunității să fie făcuți și elevi în Șc. de Sabat.

L. L. Caviness.

Din Misiunile Externe. Abisinia.

Acum șaptesprezece ani am început lucrarea între Abisinieni, dar abia anul trecut am tipărit primele tractate cu solia aventură. Nici una din Casele noastre de editură din Europa și Africa nu putuse să tipărească în limba Abisinienilor, al cărei alfabet numără peste 300 litere și semne. În cele din urmă am căutat, deși cu greutate, să tipărim tratatele noastre chiar în Abisinia.

Lucrarea misionară întâmpină și aci dificultăți. Însă ramura misionară medicală are mai mulți sorți de izbândă și ne ajută a nimici bănuelile oamenilor.

Lumea pe acolo știe în cea mai mare parte să scrie și să citească, astfel că ei prețuiesc chiar și cea mai mică tipăritură scrisă în limba lor. Aceasta n'ar trebui oare să alăge inima noastră spre lucrarea de editură în Abisinia? Cele cincisprezece milioane de oameni ar putea să fie mai repede învățați despre Hristos când vom avea mijloace de tipărit. Așteptăm dar o mică mașină de tipărit și de tăiat hârtia și apoi dealurile și vâile Abisiniei vor primi tractatele noastre ca pe frunzele purtate de vântul toamnei.

W. E. Toppenberg.

Addis Abeba.

Spitalul Jubiliar.

Membrii comunităților din Colonia Kenya privesc cu bucurie și cu mirare cum zi de zi cresc zidurile Spitalului Jubiliar care, prin contribuția Diviziunii Europene se poate clădi acolo.

Spitalul acesta va ajuta mult la împlinirea lucrării de evanghelizare ce se întreprinde între locuitorii bășinași cari sunt bătălii de boli grozave cari le nimicesc sănătatea și corpul.

Domnul va binecuvânta pe toți aceia cari ca adevărați creștini au știut să folosească și cu această ocazie talantul lor.

„Curierul Misionar“

Foaie lunară.

Director : P. P. PAULINI

Membrii : ST. DEMETRESCU

Edit. și Red. resp.: D. FLOREA

Prețul unui număr Lei 5. — Abon. pe un an Lei 50.

Red. și Admin. Str. Labirint 116.

Programul lucrării misionare în Uniunea Română

Trimestrul II, 1925.

Ora Misionară din Aprilie.

1. Cântarea 152.
2. Rugăciune.
3. Raport asupra lucrului misionar din ultima lună.
4. Cântarea 155.
5. Prelegere 20 minute. Tema: „Puneți o țintă” (Fil. 3, 12—14.)
6. Convorbire asupra lucrului Misionar din Săptămâna Mare. (Impărțirea câmpului, etc.)
7. Rugăciune de consacrare pentru Comunitate și anume pentru lucrarea misionară care ne stă în față.
8. Cântarea 156.
9. Rugăciune.

Temă: „Puneți o țintă.”

I. Oameni fără țintă nu pot să îndeplinească nimic: fie negustori, meseriași, diplomați, comandanți, etc.

a) Este un lucru de mare importanță, ca în timpul nostru, când toate sunt în nesiguranță și în neștiință alergând fără nici o țintă, omul să aibă înaintea ochilor săi o țintă bine definită. (Luc. 21, 26; Isa. 5, 22).

b) Creștinii fără țintă sunt egali cu zero! (1 Cor. 9, 24—27).

II. Ținta noastră (o țintă misionară) în săptămâna mare.

1. Planul hotărât de Domnul de a duce acestei generații Evanghelia este cel mai nobil plan la care este chemată făptura omenească. Mat. 24, 14. „Incheierea Lucrării” pag. 1.2.

2. Până unde am ajuns noi, și ce mai avem încă de făcut? Solia adventă se predică azi în 220 de

limbi și este tipărită în 114 limbi, noi lucrăm în 119 țări de pe pământ și Săptămâna Cea Mare Misionară din acest an trebuie să servească tot pentru a înlina solia noastră: ea trebuie să întindă muschii spirituali ai fraților noștri de pretutindeni pentru a adună mijloace ca ființa caselor noastre de editură să se întărească tot mai bine.

3. Cât de înalt este țelul tău din această mare Săptămână Misionară? Puneți o țintă hotărâtă! Natural că noi trebuie să avem o țintă cunoscută în fiecare săptămână pentru lucrarea misionară. (Câte reviste să răspândești, câte invitațiuni să faci, câte servicii creștine, câte scrisori misionare, etc.) — dar în această Mare Săptămână Misionară trebuie să ne punem o țintă cu adevărat înaltă — ca astfel această Săptămână să fie în adevăratul înțeles al Cuvântului o „Săptămână Mare” în succes misionar și în experiență personală cu Dumnezeu. Niciunul nu trebuie să rămână înapoi, căci în fruntea noastră merge Iehova Dumnezeu nostru. 2 Cron. 13, 12; Mica 2, 13.

4. Cât de înaltă este ținta noastră cu Comunitățile în această Săptămână Misionară?

Cele ce s’au spus la punctul trei se spune și pentru Comunitatea întregă. — Lucrați după cuvântul din Luca 4, 23.

Casa noastră trebuie să devie plină. Săptămâna cea Mare Misionară trebuie să devină cu adevărat măreață! Ce sforțări vrei tu să faci? Va zice oare Domnul la Sfârșitul acestei Săptămâni și pentru tine:

A făcut acesta cu adevărat tot ce putea să facă? Marc. 14, 8.

III. Ținta este cu puțință să fie atinsă! 1 Cor. 9, 26. Deaceea cu curaj înainte, cu credincioșie tot înainte și să privim cu iubire tot mai înainte.

Ora Misionară din Matu.

1. Cântarea 154.
2. Rugăciune.
3. Raport.
4. Cântarea 153.
5. Prelegere 20-25 de minute.
„Lucrarea personală pentru suflete“.
6. Experiențe din lucrarea personală practică.
7. Cântarea 156.
8. Rugăciune.

Temă: Lucrarea personală pentru suflete. Eccles. 11, 6.

Introducere.

Comunitatea lui Dumnezeu este chemată să servească oamenilor. Fiecare membru, care a simțit în viața Sa puterea salvatoare a Evangheliei, va recunoaște de datoria sa de a povesti și altora ceva despre această Evanghelie.

Domnul dorește ca noi să fim lumină în mijlocul celor cu care trăim; El vrea, ca noi prin cuvinte și fapte să facem cunoscut sufletelor prețiosul adevăr al Cuvântului Său. Deaceea samănă samânța dumnezeescului Adevăr la orice ocaziune, în orișice oră. — După cum agricultorul nu trebuie să se sperie de munca câmpului, tot așa noi nu trebuie să ne înspăimântăm de osteneală, dacă vrem să câștigăm suflete pentru veșnicie.

„Lucrarea lui Dumnezeu nu se va termina până când bărbații și femeile Comunităților noastre nu

se vor ridica la lucru . . . . . Salvarea sufletelor cere o serioasă lucrare personală! „Mărturie“, V. 9.

I. Importanța lucrării personale:

1. Sfânta Scriptură ne arată neîncetat importanța și necesitatea străduințelor personale pentru salvarea sufletelor.

a) Noi nu trebuie să așteptăm până când vor veni sufletele la noi, ci noi trebuie să ne ducem la ele.

b) Andrei s'a dus, a căutat pe fratele său Simon și l'a adus la Isus. Ioan 1, 41. 45. 46. — Filip a fost îndemnat să meargă pe o cale singurată ca pe această cale să întâlnească pe Eunuchul din Răsărit și să-l instruească în adevărul Cuvântului. Fapt. 8, 26—39.

2. Semnul „iubirii celei dintâi“ s'a dovedit întotdeauna prin lucrare misionară personală.

a) Greșeala Laodiceei este lipsa de căldură în lucrarea către suflete iubite.

b) Să ne întoarcem deci către iubirea cea dintâi și către lucrurile cele dintâi. Apoc. 2, 2—4.

3. Numai o serioasă lucrare personală este aducătoare de fructe.

a) Isus în pilda cu oala cea pierdută a mers personal până ce a găsit-o. Luca 15, 4.

b) Nu este de ajuns numai lucrarea pentru suflete, ci chiar sufletul tău personal trebuie consacrat în întregime în serviciul acestei lucrări. (Isa. 53, 11); este necesar, deci, lucrare personală, multă răbdare, statornicie și iubire.

c) Faptul că dăm mijloace pentru lucrare nu poate să ne scutească de lucrarea personală.

Ostenește-tetu însuși pentru mântuirea rudelor, prietenilor și cunoscuților tăi.

II. Valoarea unui suflet:

1. „Fiecare suflet este așa de cunoscut lui Isus ca și cum acesta ar fi singurul pentru care El ar fi murit” — în parabola cu oaia pierdută, Isus a lăsat pe cele 99 și a mers să caute pe *una*, care eră pierdută. Mat. 18, 12—14.

2. În dorința de a face și de a vedea lucruri mai mari, pierdem din vedere pe cele mai mici, cari sunt așa aproape de noi.

Convorbirea cu Samarineanca la fântâna lui Iacob și succesul acestei convorbiri arată cât este de prețioasă lucrarea chiar numai cu un singur suflet. Ioan 4, 6—30.

Acest singur suflet a fost un instrument pentru ca să aducă pe mulți la Isus.

3. Deaceia se înnoește tot mereu către noi chemarea la serviciul personal. Isus recunoaște numai serviciul continuu. Luca 11, 23. Odată noi vom fi chemați să ne dăm seama nu numai pentru cele ce am făcut, dar și pentru ceea ce noi am neglijat să facem.

Servul cel necredincios primește muștrare pentru ceea ce n'a făcut. Mat. 25, 26. 27.

III. Metoda aducătoare de succes în lucrarea pentru suflete.

Lucrarea pentru salvarea sufletelor nu trebuie să pornească numai din conștiința datoriei, ci ea trebuie să pornească din imboldul iubirii dumnezeiești. Iubirea face pe om înțelept și ea cauză căi până când poate să ajungă unde vrea. Ce se poate face? Fiecare să servească pe Domnul în felul său.

a) Dăruind și împrumutând literatură.

b) Vândând literatura și adunând adresele celor ce se interesează sau dând acestora adresele lucrătorilor evanghelici respectivi și al adunărilor noastre.

c) Ținând lecturi biblice la cei doritori de a cunoaște adevărul.

d) Vizite la cei bolnavi cari n'ar putea vizita adunările noastre. A notă predicile și conferințele ce se țin pe un mic carnet, ca apoi să poasă fi aduse celor bolnavi.

e) Servicii de ajutor prin membrii Cercului Tinerimii, cari să rămână cu copiii prietenilor cari vor să asculte o predică sau o conferință.

f) *Rugăciuni pentru suflete.* Unii bolnavi cred că nu pot să facă mai mult decât să dea ac. lora care-l vizitează ceva de cetit; dar ei pot să facă în liniște o mare lucrare pentru suflete. Dar și oricare membru trebuie să-și propună ca țină să se roage în chip deosebit pentru un suflet sau chiar pentru mai multe.

g) Răspândirea de invitațiuni, reînnoiți mereu invitațiunile personale fie pentru conferință, fie pentru adunările din Sabat. Faceți, cum a făcut Andreiu și Filip: aduceți numai decât suflete cu voi! Nu numai să-i invitați, dar aduceți cu voi sufletele.

IV. Acum este timpul în care să se facă toate eforturile posibile ca să se vesiească acestei lumi Solia mântuirii. În curând va veni clipa în care se va ține ultima predică, se va face ultima vizită în familie, când se va răspândi ultima revistă și când ultimul suflet va fi câștigat; atunci va veni Domnul!

În veșnicie vei vedea tu fructele lucrării tale. Ezech. 11, 6. Psalm. 126, 5. 6.

Răspunderea vieții casnice.

(Mărturii, Vol. VII, p. 45—50.)

Iubite frate și soră! Voi ați intrat într'o legătură pe viață. Acum a început educația voastră pentru viața familiară. Primul an al vieții voastre de căsătorie, este un an de experiențe. După cum un copilăș învață lecțiile sale la școală, așa și voi învățați în căsnicie trăsăturile unul altuia și apucăturile caracterului vostru. În acest prim an de căsnicie, să nu dați loc la fapte cari să turbure fericirea voastră viitoare.

Pentru a înțelege bine legăturile vieții casnice, se cere o viață întregă. Cei cari se căsătoresc, intră într'o școală, din care nu mai promovează în alta, toată viața lor.

Iubite frate, timpul, puterea și fericirea soției tale sunt acum legate de ale tale. Influența ta asupra ei poate fi un miros de viață spre viață, sau un miros de moarte spre moarte. Deci, păzește-te să nu-i distrugi viața.

Iar tu, iubita mea soră, vei avea de învățat primele lecțiuni practice cu privire la responsabilitatea vieții familiare. Fii deci trează și învață cu credincioșie aceste lecțiuni, zi cu zi. Nu da loc niciodată la capricii și la supărare. Nu dori după o viață comodă și fără muncă. Păzește-te și nu da pas egoismului.

În viața voastră comună fiecare să tindă a aduce fericirea celuilalt. Fiecare să servească la fericirea celuilalt. Aceasta vrea Dumnezeu dela voi. Căci chiar dacă voi trebuie să vă contopiți în unul, totuș niciunul nu trebuie să piardă personalitatea lui, sau ei, în celalt. Dumnezeu este proprietarul vostru. Pe

El trebuie să-L întrebați: Ce este drept? Ce este nedrept? Cum pot eu îndeplini mai bine ținta vieții mele? „Voi nu sunteți ai voștri înșivă, căci cumpărați ați fost voi cu preț. Deaceea, măriți pe Dumnezeu în corpul vostru și în spiritul vostru, ca unele cari sunt ale lui Dumnezeu“. 1 Cor. 6, 19. 20. Iubirea voastră către cele lumești trebuie să fie în al doilea rând, în fața iubirii de Dumnezeu. Bogăția iubirii voastre trebuie să se reverse asupra Aceluia, care Și-a dat viața pentru voi. Dacă sufletul trăește pentru Dumnezeu, atunci toate cele bune și toate simjurile înalte aparțin Lui în modul cel mai deplin. Se îndreaptă iubirea voastră către Acela, care a murit pentru voi? Dacă este așa, atunci iubirea dintre voi, va fi după rândueala cerească.

Iubirea poate fi clară ca cristalul și frumoasă în castitatea ei, dar poate să fie numai pe deasupra cât timp nu este supusă la probă și încercată. Lăsați ca Hristos să fie cel dintâiu, și cel din urmă, cel mai mare bine în toate lucrurile voastre. Priviți către El fără încetare și așa iubirea voastră va deveni din zi în zi mai adâncă și mai puternică când este supusă la cercări și ispite. Pe cât va crește iubirea voastră față de El, pe atât se va întări și iubirea voastră unul față de altul: „Iar noi toți, cu fața descoperită ca într'o oglindă, privind mărirea Domnului, suntem schimbați în acelaș chip de la mărire la mărire.“ 2 Cor. 3, 18.

Acum aveți de îndeplinit datorii, despre cari înainte de căsătorie nici

Mântuitorul vine!

nu ştiaşi. „Deci îmbrăcaşi-vă cu îndurare, cu bunătaie, cu umilinţă, cu blândeşe şi cu răbdare.“ Col. 3, 12.

„Umblaşi în iubirea prin care v'a iubit Hristos“. Efes. 5, 2. Observaşi şi gândişi-vă la cele spuse mai jos:

„Femeile fie supuse bărbaşilor lor ca Domnului. Pentrucă bărbatul este cap al femeiei sale, după cum şi Hristos este cap al bisericii.....

Dar după cum biserica este supusă lui Hristos, aşă şi femeile fie supuse bărbaşilor lor. Voi bărbaşilor, iubişi femeile voastre, după cum şi Hristos a iubit biserica şi S'a dat pe Sine însuş pentru ea.“ V. 22—25.

Căsătoria, ca asociaţie a vieşii, este un simbol al legăturii dintre Hristos şi biserica Sa. Acelaş spirit pe care l-a dat pe faţă Isus faţă de biserica Sa, trebuie să-l dea pe faţă bărbatul şi femeia unul către altul.

Nici soşul nici soşia să nu aibă pretenşii de a domina, de a stăpâni. Domnul a hotărît principiul cel adevărat, pe care amândoi trebuie să-l armeze în această chestiune. Bărbatul trebuie să-şi îngrijească soşia după cum Hristos îngrijeşe biserica. Femeia trebuie deasemenea să-şi respecte soşul şi să-l iubească. Amândoi trebuie să cultive spiritul de amabilitate şi amândoi să fie foarte hotărîţi de a nu întrisiă şi de a nu mâhni cu nici un chip pe celalt.

Iubite frate şi soră, fiecare aveţi o tare putere de voinţă. Puteşi face din această putere o mare binecuvântare sau un blestem pentru voi cât şi pentru toşi cei cari vă înconjoară. Nu căutaşi nici unul să constrângeşi voinşa celuiilalt. Nu puteşi face acest lucru şi totuş să păstraşi iubire unul faţă de celalt.

E. G. W.

*Mântuitorul vine! Primişi măreaşa veste
Ce-acuma cu putere străbate'n orice şări;
Şi voi, drept-vestitorii, lucraşi cât timp
[mai este,*

*Lăsaşi avertizarea să sune'n depăriări.
Cu sunete de trâmbişi se-arată Salvatorul
Ce-odată cu iubire S'a înălşat la cer.
Oălişi-vă, fişi vrednici, voi ce-l formaşi
[poporul,
Mântuitorul vine, ca să vă ia la cer.*

*Mântuitorul vine! Puternice cuvinte
Sunt pentru-aceia care cu dor L-au aşteptat
Şi vleaşa au trăit-o după îndemnuri sfinte
Nemurmurând când crucea eră greu de
[purat.*

*O, ridicaşi privirea, vedeşi cât de aproape
De voi e mântuirea, Se împlinesc, vedeşi,
Se împlinesc cu grabă cuvintele-arătate
Cu veacuri mai 'nainte de Domnul prin
[profeşi.*

*Mântuitorul vine! Tu care-azi acestea
Tresalşi de bucurie că vine Domnul tău,
Sau, inimă de piatră, te lupşi să n'azi
[vestea,*

*Şi Ńi ascunzi privirea de Salvatorul tău?
El astăzi cu blândeşe la poartă-şi mai
[aşteaptă
Ca să-l deschizi, sărmane. Astăzi poşi fi
[salvat.*

*De nu-L primeşti acuma, Il vei vedea odată
Pe norii albi cum vine ca Jude şi-Impărat,*

*Mântuitorul vine! Prin servii Săi învltă
Pe ostenişi să soarbă din proaspătul izvor
Al nemuriririi. Tu inimă sdrobotă
Nu simşi cum te cuprinde al mântuirii dor?
Cu ochiu plin de iubire priveşe Salvatorul
La toşi copiii Săi, de jos, depe pământ,
Şi fericit numeşe pe-aceia ce talantul
Nu-l şine-ascuns în sine, ci-l dă la
[schimbător.*

*Mântuitorul vine! Da vino scump Isuse!
Cu inima, cu gândul, cu totul Te dorim.
Măreaşa 'mpărăşie, cuvintele promise
Dorim ca să se-arate, în faşa să primim.
Lumina Ta măeaştră, preschimbătoare-a
[şirii*

*Trimete-ne-o în valuri pe drumul către cer,
Să scrie'n pieptul nostru întregul Legii Tale
Să-Ńi fim copii de-apururi, să fim la
[Ńine'n cer.*

LECȚIUNI PENTRU COPIL.

Un cuvânt pentru instructorii copiilor
în Școala de Sabat.

Lecciónile urmează aceeași metodă ca și în trimestrul trecut. Pentru o mai bună reușită, ele au fost împărțite în trei părți: *Pregătirea* sau meditațiunea spirituală, *Învățătura* și *Aplicarea* sau folosul. Pregătirea sau meditațiunea trebuie să pună în mișcare mințile copiilor și să-l aducă mai aproape de lecțiune. A doua parte, învățătura, trebuie să facă pe copil să cugete, să gândească la cele asfel observate. Apoi a treia parte, Aplicarea sau folosul, trebuie să aducă pe copil într-o strânsă legătură cu lecțiunea și, să-i fie ceva edificator, întrucât lecțiunea este o importantă parte din serviciul divin pentru copil. Lecțiunea, prin deslășuirea instructorului, poate să deschidă copilului largi câmpuri de vedere.

Întrucât noi nu avem lecțiuni speciale pentru copii mici, se recomandă să li se povestească liber partea istorică a lecțiunii, fără să se facă uz de partea numită învățătură sau de aplicare. Pentru cei mai mari studiul biblic este lăsat la latitudinea celor cari îi instruesc. Întrebările dela sfârșitul lecțiunii sunt numai pentru copiii cei mari.

Lecțiunea 1 — 4 Aprilie.

Cum a vindecat Isus pe slăbănog.

Studiu biblic: Marc. 2, 1—22.

Text de aur: „Eu am venit să chem la pocăință nu pe cei drepti, ci pe cei păcătoși”. Marc. 2, 17.

Pregătirea: Mântuitorul venise iarăși la Capernaum și predică într-o casă. Mulțime mare de popor alergă să-L vadă și să-L audă, căci ei își aminteau de minunile pe cari le făcuse mai înainte, în acest oraș. Casa în care predică Domnul eră prea mică și lumea care venise acolo nu încăpea înăuntru. Ei siăleau îngrămădiți pela ușe și pe afară. Atunci, patru oameni credincioși au venit, aducând pe prietenul lor bolnav, pentru ca Mântuitorul să-l vadă și să-l tămăduască. Dar, din cauza mulțimii, nepuțând să intre înăuntru, ei s'au ridicat cu țarga lor pe acoperiș, au dat la o parte capacul și au coborât pe prietenul lor bolnav în locul unde eră

Mântuitorul. Când Mântuitorul a văzut o asfel de credință, a zis către cel bolnav: „Fiul Meu, păcatele tale îți sunt iertate”. Bolnavul, care până aci așteptă mereu ajutorul altora, la primul cuvânt al lui Isus deveni sănătos și se mișcă la fel ca ceilalți oameni.

Dintre cei de față, mulți au crezut în Domnul; dar acolo erau și împotriviții, dintre farisei. Aceștia căutau neincetă pricină lui Isus, ca apoi să-L poată urmări. Dar Isus cunoștea cugetele lor și le zise:

„Pentru ce aveți asfel de gânduri în inimile voastre?”

De acolo Mântuitorul a mers la mare și mult popor îl urmă.

Învățătura: Fariseii nu priveau la binele pe care îl făcuse Mântuitorul; ei nici nu credeau măcar, că El este Fiul lui Dumnezeu, ci ascultau cuvintele Lui ca pe ale unui om de rând. Ei gândeau, că este o insultă pentru Dumnezeu cuvântul rostit de El: „Iertate îți sunt păcatele tale”. Dar, întrucât Isus vorbea cu putere de Creator, pentru El eră tot așa de ușor să zică: „Păcatele tale îți sunt iertate”, sau, „Școală-te, ia-ți patul tău și umblă”. Isus vedeă și vede mai mult decât oamenii. El vede mila de acel om bolnav, dar El nu vedeă numai corpul celui bolnav, ci vedeă și inima lui stricală și bolnavă. Tot așa a avut El mila de acei farisei mândri și împietriți la inimă. Pe când Mântuitorul privia la mulțimea adună, zise: „Ce este mai ușor să zic acestui slăbănog: păcatele tale îți sunt iertate, sau, ridică-te ia-ți patul tău și umblă?” Prin această minune Domnul dovedi fariseilor, că El are putere să ierte și păcatele, să vindică și boala.

Aplicare: Aceaș putere cerească, de a ierta păcatele și de a vindeca boalele, este și astăzi tot așa de puternică. Așa de mulți oameni sunt astăzi bolnavi la corp și la suflet. Dacă oamenii ar avea credință ca acei bărbați, și ca acel slăbănog și dacă ar veni la Isus, El le-ar fi Doctor și pentru corp, și pentru suflet.

Întrebări.

1. Unde se află situat orașul Capernaum?
2. Despre ce minune ne vorbește lecțiunea noastră?
3. Cum se arată boala acestui om?
4. La ce eră osândit? Avea el prieteni? Ce au făcut aceștia?

5. Ce însușire a acestor oameni a fost lăudată de Isus?

6. Cu ce cuvinte S'a adresat Isus celui bolnav?

7. Eră acest om, bolnav numai la corp? Ce îi mai lipsia?

8. Ce gândiau fariseii în inimile lor pline de răutate?

9. Sunt și astăzi bolnavi cari au nevoie de ajutorul Mântuitorului?

10. Ce le lipsește astăzi oamenilor în comparație cu acel slăbănog și cu prietenii săi? Să privim inimile noastre, dacă nu cumva trebuie să venim și noi la Mântuitorul, ca El să ni le vindece.

Lecțiunea 2 — 11 Aprilie.

Isus vindecă pe omul, care fusese bolnav 38 de ani.

Studiu biblic: Ioan 5, 1—24.

Text de aur: „Cine ascultă cuvintele Mele și crede Celui care M'a trimis, are viață eternă”. Ioan 5, 34.

Pregătirea: Isus veni la Ierusalim ca să facă sărbătorile iudeilor acolo. În Ierusalim, la poarta oilor, eră un lac numit Betesda, care aveă cinci intrări pe laturile sale. La acele porți eră adunată mulțime mare de bolnavi: orbi, schiopi, uscați și tot felul de suferinzi, cari așteptau vindecarea. Ei așteptau acolo, căci între iudei eră credința, că din vreme în vreme se coboară un înger din cer, care mișcă apa, și, că acela care va intra întâiu în apa mișcală de înger, acela va fi vindecat de suferințele sale. Și iață că în mulțimea aceea de bolnavi, eră și un om, care își purta durerea și boala de 38 de ani. Și întrucât el eră olog, nu putuse niciodată să intre cel dintăiu în apa lacului și așa el nu putuse găsi vindecarea. Isus trecu pe lângă acest om sărman și avu milă de el. Domnul îi zise: „Vrei să fii sănătos?” Dar bolnavul se gândi în acea clipă la apa vindecătoare a lacului și se văli către Domnul zicând: „Doamne, eu nu am pe nimeni care să mă vâre în apă când se mișcă și până când mă lăresc eu, altul intră înaintea mea”. Atunci, Mântuitorul i-a zis: „Scoală-te, ia patul tău și umblă!” Bolnavul, pe care până aci, nici un doctor nu-l putuse face sănătos, în acea clipă se vindecă. El luă patul lui și plecă către casă. Inșă, eră Sabat în acea zi și iudeii luau în de rău pe acela care își purta patul său în Sabat. Dar, cum bolnavul nu știa că Isus eră vindecătorul său, când fu în-

trebat de ce poartă cu sine patul, răspunse: „Acela care m'a făcut sănătos mi-a zis: Ia-ți patul tău și umblă!” Mai târziu, Isus a reînălănit pe acest bărbat în templu și i-a zis: „Să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple mai rău”. Atunci, cel vindecat a spus iudeilor, că Isus a fost cel care l-a făcut sănătos; iar iudeii au zind aceasta urmăreau pe Isus ca să-L omoare, pentrucă făcea acestea Sâmbăta.

Învățătura: Cei mai mulți iudei țineau așa de mult la litera legii, încât neglijară de a mai face chiar bine în Sabat. Ei țineau legea după sunetul cuvântului, dar ei uitaseră iubirea și îndurarea. Pentrucă Isus făcuse binele și ajutase pe un om, lucru care în ochii lor eră călcarea de lege, ei se holăriră să-L urmărească și chiar să-L omoare.

Aplicarea: Noi nu trebuie să ținem Sabatul cum îl țineau iudeii. Nu pierdeți niciodată din ochi îndurarea. Nu uitați nicicând să faceți binele. Dacă noi trebuie să lăudăm pe Dumnezeu prin fapte în tot cursul săptămânii, atunci acestea trebuie s'o facem într'o măsură și mai mare în ziua Sâmbetei.

Intrebări.

1. Ce sărbătoare serbau iudeii în fiecare an?
2. Ce istorioară este legată de lacul Betesda?
3. Ce bolnav a întâlnit Isus acolo? De câți ani eră el bolnav?
4. De ce nu puteă el să se însănătoșeze prin apa ce se mișcă?
5. Ce întrebare puse Mântuitorul acestui bolnav?
6. În ce chip i-a ajutat Isus?
7. În care zi avu loc vindecarea? Ce făcu cel vindecat?
8. Ce gândiau Iudeii despre acest fapt, fiindcă eră petrecut în Sabat?
9. Este îngaduit să facem bine în Sabat?
10. Numai la ce priviau iudeii, și la ce uitase să se gândească? Ce ne învăță pe noi această întâmplare adevărată?

Lecțiunea 3 — 18 Aprilie.

Ucenicii rup spice în Sabat.

Studiu biblic: Marc. 2, 23 până la 3, 18.

Text de aur: „Sabatul a fost făcut pentru om și nu omul pentru Sabat”. Marc. 2, 27.

Pregătirea: Mântuitorul iubi Sabatul și eră în obiceiul Lui ca în fiecare Sabat să

mergea în sinagogă și să învețe. Într'un Sabat, El trecea cu ucenicii Săi printr'un câmp cu bogate lanuri de grâu copii. Ucenicii, fiindcă erau foarte înfometaji, au smuls câteva spice ca să-și liniștească foamea. Dacă ar fi fost într'o altă zi, nimeni nu s'ar fi scandalizat de fapla ucenicilor, căci la iudei eră îngăduit, ca trecând cineva prin câmp, prin grădini, sau prin vie, să mănânce până ce se va sătura.

Însă, când fariseii au văzut ce au făcut ucenicii, s'au dus la Isus ca să-l aducă aminte, că este zi de Sabat. El I-au amintit de porunca a patra, care zice: „Ziua Șaplea este Sabatul Domnului Dumnezeuului tău. Și tu, nu trebuie să faci nici un lucru”. Fariseii gândiau că smulgerea de spice este tot una cu secerișul, iar frecarea spițelor în mâini, tot una cu treeratul. Secerișul și treeratul sunt lucruri oprite în Sabat, și după felul cum gândeau ei despre porunca Sabatului, ucenicii Mântuitorului călcase Sabatul.

Atunci, Isus aduse aminte iudeilor despre timpul, când marele rege al lui Izrael, David, intră în templu împreună cu însoșitorii săi, mâncără pâinile punerii înainte, pâini, pe cari numai preoșii trebuia să le mănânce, și totuș, fapla lui nu a fost condamnată ca păcat; căci vieașă unui om înfometat are mai mare valoare decât legea templului. Și apoi, Mântuitorul mai zise următoarele cuvinte: „Sabatul a fost făcut pentru om și nu omul pentru Sabat. Căci Fiul Omul este Domn și peste ziua Sabatului”.

Invățătura: Iudeii mai adăugase la poruncile lui Dumnezeu încă alte legi, și ținneau cu lărie la ele. Ei uitase însă să practice îndurarea. Ei se depărtaseră de legea Domnului așa de mult, încât pentru ei eră un rău mare dacă cineva făcea bine în Sabat. Porunca Sabatului trebuie înălțată mereu, dar tocmai în Sabat trebuie să facem mai multe fapte bune.

Aplicarea: Noi trebuie să facem bine în Sabat; mai bine este să facem o ade-vărată lucrare misionară în Sabat, decât să stăm în lenevie. Sabatul trebuie mereu împodobit cu fapte bune. Și fiindcă astăzi, Sabatul este așa de schimbat și așa întunecat de poruncile oamenilor, noi trebuie cu atât mai mult, să vestim lumii această zi, prin fapte și prin lucruri bune.

Vezi cum sfințesc oamenii ziua Dumnicii: După înfășișare, este o zi de odihnă, căci în ea se ține serviciul divin, și re-pausul oficial, însă ea este nesfințită prin petreceri, necumpătare în mâncare și bău-tură, teatru, cinematograf, dansuri, etc.

Intrebări.

1. Cum ținea Domnul ziua Sabatului?
2. Unde mergea El de obicei în dimineața Sabatului?
3. Unde eră El odată cu ucenicii Săi, în ziua Sabatului, în timpul mesei?
4. Ce au făcut ucenicii Săi în timpul mesei?
5. Cum au privit fariseii acest lucru? Ce au zis ei Mântuitorului?
6. Către ce lucru le atrase El atențiunea?
7. Pentru cine este creat Sabatul? Cine l-a creat?
8. Cine este Domnul Sabatului?
9. Ce porunci au mai adăugat iudeii față de acelea date de Domnul?
10. Sunt oare poruncile oamenilor mai însemnate decât ale Lui Dumnezeu? Ce uitaseră Iudeii din cauză că priviau așa de mult la literă? Este îngăduit a face bine în ziua Sâmbetei?

Lecțiunea 4 — 25 Aprilie.

Predica de pe munte: Feri-cirile.

Studiul biblic: Mat. 5, 1—16.

Text de aur: „Voi sunteți lumina lumii”.
Mat. 5, 14.

Pregătire: Mulți oameni se adunau acolo unde se oprîa Isus. Între acei cari-L urmau erau cărturari și farisei, bogaji și pescari, săraci, oameni învățați și neînvațați. Mântuitorul se oprise pe un munte cu cei doisprezece ucenici și începuseră să învețe poporul. Biblia numește această predică deosebită a Mântuitorului, predica de pe munte.

El deschise gura și zise: „Feriți-vă cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor”. Săraci cu spiritul sunt aceia, cari iubesc pe alții mai mult decât pe ei însăși și sunt umiliți, și nu au mândrie în inimile lor.

„Feriți-vă cei cari plâng, că aceia se vor mângâia”. Isus vrea ca noi să fim liberași de păcatele noastre. El vrea să ne dea Spiritul Său, ca să ne facă fericiți, dacă noi recunoaștem păcatele noastre și le lăsăm. Astfel deci, aceasta este o preșoasă făgăduinșă pentru cei ce se lupă și plâng pentru păcatele lor.

„Feriți-vă cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul”. Noi trebuie să fim întotdeauna buni, răbdători, curaji și pașnici. Dacă vom avea spiritul blândeșii, atunci nici în clipe de nenorociri nu ne vom teme.

„Fericii cei ce rămânesc și însetează de dreptate, căci aceia se vor sătura”. Când ne e foame, noi dorim ceva de mâncal și căutăm hrană. Apoi, în zilele călduroase, dorim apa răcoritoare. Tot așa trebuie să avem un mare dor după dreptatea lui Dumnezeu, căci atunci El ne va da binecuvântarea Sa. Dacă noi studiem Biblia și dacă ascultăm de Cuvântul lui Isus, atunci, vedem, că avem putere să facem ceace este drept.

„Fericii cei milostivi, căci aceștia se vor milui”. O inimă fără iubire pentru Isus este rece și crudă. Cine este milostiv nu va face rău nici unui om, nici unei pășări și nici unei creaturi a lui Dumnezeu.

„Fericii sunt cei curaji cu inima, căci aceștia vor vedea pe Dumnezeu”. Astfel de oameni, sunt ca plantele; ei cresc și se desvoltă. Dacă noi avem cugete curate, atunci putem fi siguri că nu vom face decât fapte bune. Noi trebuie să fim tot așa de atenți ca inimile noastre să rămână curate, cum căutăm ca pe hainele noastre să nu fie pete, ci să fie curate.

„Fericii făcătorii de pace, căci filii lui Dumnezeu se vor chema”. Astăzi este multă neliniște și ceartă în lume și chiar și între copii. Un lucru de nimic produce un mare scandal. Este mai bine să cedezi decât să vrei, să ai dreptate. Acela care merge pe această cale, va ajuta mult altor suflete și se va numi făcător de pace.

„Fericii cei urmăriți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor”. Chiar fierii și copiii au de suferit, dacă ei se străduiesc să facă drept și dreptate. Batjocoritorii vor spune adesea lucruri sucite și aducătoare de neliniște, dar făgăduința Mântuitorului o vor primi aceia, cari se lasă conduși de Spiritul Său.

După aceste cuvinte, Mântuitorul zise: „Voi sunteți lumina lumii”. Oamenii, în ale căror inimi locuște Domnul, par în această lume întunecată de păcat, ca niște lumini luminătoare în locuri întunecoase. Însă noi putem fi lumini pentru alții, numai când noi înșine urmăim lumina Cuvântului lui Dumnezeu. David a zis: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele”.

Intrebări.

1. Ce fel de oameni au venit pe munte ca să asculte Cuvântul lui Isus?
2. Cum este numită această predică?
3. Cine sunt cei săraci cu duhul? Ce le este lor făgăduit?
4. Ce făgăduință au cei ce plâng?
5. Ce le este făgăduit celor blânzi?

6. Ce vor primi acei cari rămânesc și însetează de dreptate?

7. Ce le-a promis Mântuitorul celor milostivi? Ce le-a făgăduit El celor curaji cu inima?

8. Cum sunt numiți făcătorii de pace? Ce trebuie să primească acei persecutați pentru adevăr?

10. Cum numește Mântuitorul poporul Său? Prin ce pot ei lumina în această lume a păcatului? Ce trebuie să urmărim noi, pentru ca să fim lumini luminătoare? Ce eră Cuvântul lui Dumnezeu, pentru David?

Chestiunea cimitirelor.

Un ordin ministerial din 1924 cerea ca oricare cult să-și facă cimitir aparte. Aceasta a produs noi dificultăți grupelor și comunităților noastre. În chestia cimitirilor legea din 1864 se pronunță astfel:

„Art. 1. Toate culturile sunt datoare a-și înlocui cimitiruri pentru înmormântare, în depărtare, cel puțin 200 metri dela marginea fiecărui oraș sau sat.

Art. 3. În orice cimitir creștin, va fi admis a se înmormânta, sau în parte sau în morminte de familie, oricine, fărăosebire de rit, asemenea se va admite la cimitirul ortodox a se înmormânta și acei morți de alte religii, pentru care nu vor fi cimitiruri speciale.

Art. 5. Preluindenea unde Statul are moșii în apropiere de orașe sau sate, Guvernul este autorizat a da locul gratis pentru asemenea trebuințe”.

Este deci o obligație ca fiecare cult să-și facă cimitir aparte. Totuș acolo unde nu au cimitir, autoritățile pot dispune ca morții altor culte să se înmormanteze în cimitirul ortodox.

În virtutea art. 5 se poate cere, — cum comunitățile au făcut în unele locuri și au isbulit, — să li se dea pământ pentru cimitir, dela Stat. Pentru aceasta se face o petiție către Prefectură în care se cere respectuos ca în conformitate cu această lege a înmormântărilor să li se dea teren pentru cimitir. Dacă comunitatea are teren propriu pe care vrea să-și facă cimitir, poate să ceară numai autorizarea de a face cimitir în locul pe care-l arată în petiție.

Ce e de făcut cu obiectele furate.

„*Les Signes des Temps*“ scrie:

„Din timp în timp arătăm exemple de înapoierea lucrurilor sau sumelor furate. Iată două cazuri noi, arătate prin presă. De această dată se vorbește despre un german și despre un italian. Și câte altele mai sunt încă dar pe cari încă nu le știm.

Un bătrân ofițer din regimentul 43 din Pomerania, care făcea parte din trupele prusiene ce asediază Châteaudun, la 18 Octombrie 1870, eră aproape pe moarte. Cuprins de remușcări, pe patul de moarte, el impuneă, prin testament, moștenitorilor săi, de a readuce în orașul Châteaudun un ceas din timpul lui Ludovic XV, pe care și-l însușise în 1870.

Deputatul socialist Baldesi, secretarul general al Federației întreprinderilor electrice, primi deunăzi vizita unui preot.

— Nu a pierdut cineva dintre dumneavoastră, un plic cu bani ? —

I se răspunse afirmativ. Se spuse suma exactă. Acel care-i găsisse,—suma fiind de 5000 de franci în bilete de bancă, — după vreo două luni, a luat hotărîrea să se ducă la preot. În plic se mai află și un bilet în care se arată că Federația amintită eră de drept proprietara acestor sume. Acela care găsisse banii șovăise mult timp să se despartă de ei. Dar conștiința birui. El plecă să mărturisească cele întâmplate, și să înapoieze, prin mijlocirea parohului său, suma găsită.

Deputatul socialist a mulțumit cu multă căldură, și a felicitat pe preot. El i-a dat, în numele Federației, suma de 350 franci, dintre cari 300 pentru acela care înapoieze banii, și 50 pentru vreo lucrare de asistență, pe care ar alege-o preotul.

Exemplele de mai sus sunt destul de frumoase, însă foarte rari. Atunci când toți călcătorii de lege, la cari se referă porunca a opta, vor încetă de a mai sustrage câte ceva, și vor înapoia bunurile dobândite pe nedrept, atunci raiul nu ar fi prea departe.

Să mai ținem seamă că Idealul nu este ajuns decât atunci când vinovatul înapoiază *el însuși, vic-timei, și în timpul vieții*, obiectul

sau suma răpită. Aceasta este ceea-ce cere învățătura Sfintei Scripturi:

„Hoțul trebuie să dea înapoi ce este dator să dea“. „Să dea înapoi lucrul luat cu sila, sau prin înșelăciune, ... întreg, să mai adauge a cincea parte din prețul lui, și să-l dea în mâna stăpânului lui, chiar în ziua când își aduce jertfa lui pentru vină . . . . Domnului pentru păcatul lui. (Spre a primi dela Dumnezeu iertarea păcatelor prin mijlocirea Sacrificatorului. 2 Moisi 22, 3. Vezi și 3 Moisi 6, 4—6; 4 Moisi 5, 7; Ezech. 33, 15“).

DIVERSE.

La 13 iunie va avea loc un Sabat special pentru Școala de Sabat. Programul se va primi la timp.

La 8 August va avea loc ziua Educației în folosul lucrării școlare.

La 14 Noembrie va avea loc ziua tinerului, pentru care va fi un program special.

Colportorul ca Evanghelist, de E. G. White.

Această scriere atât de folosită de Advențiștii de pretutindeni să nu lipsească din nici o casă. Toți cei cari vor să-și dea seama de lucrarea valoroasă de evanghelizare ce se poate face prin colportaj, să studieze această carte. Cei cu răspunderi în lucrarea misionară, dacă vor ca să ajute comunităților cu ceva, să le arale ce lucruri frumoase și practice sunt în această scriere a Spiritului Profetic. Să se ceară dala Cercul Misionar.

Timpul și lucrarea. Cei cari vor să aibă pe scurt cuvintele Spiritului Profetic, care arată ce trebuie să se întâmple în Comunitate imediat înainte de venirea Domnului să cerceteze cu luare aminte această scriere. Să se ceară la Cercul Misionar.

Lecturi biblice asupra adevărului prezent. Mult dorita scriere cu acest titlu s'a tipărit și credem că în curând o vom putea trimite celor ce se vor grăbi să ne trimează comanda din timp. Coperta este lucrată în color, interiorul coprinde foarte multe clișee noi, astfel că va fi, credem, foarte mult folosită. Poate fi dată oricui, chiar dacă nu are Biblie, căci textele biblice sunt scrise în întregime.